

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 234/2016
Рж 30/2016
10.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца И.П. из Б., чији је пуномоћник Н.Ж., адвокат из Б., против туженог С.Л. из Б., чији је пуномоћник В.Ј., адвокат из Б., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж.бр. 534/13 од 17.09.2013. године и о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ. 232/2015 од 03.12.2015. године, у седници већа од 10.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ. 232/2015 од 03.12.2015. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 534/13 од 17.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П. бр. 26118/11 од 02.04.2012. године одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му накнади штету у износу од 580,00 динара са законском затезном каматом од 11.07.2011. године до исплате. Тужилац је обавезан да туженом накнади парничне трошкове у износу од 13.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 534/13 од 17.09.2013. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и потребе новог тумачења права.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ. 232/2015 од 03.12.2015. године не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Против наведеног решења, тужилац је преко пуномоћника изјавио жалбу због потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе у смислу чл. 385. став 1. и 411. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио да жалба тужиоца није дозвољена.

Тужба у овом поступку поднета је 25.11.2011. године, пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, ступио на снагу 01.02.2012. године), који чланом 404. став 3. предвиђа могућност изјављивања жалбе против решења апелационог суда којим се не дозвољава ревизија.

Одредбом члана 411. ЗПП који се у овом поступку примењује, није прописано да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати и одредбе члана 385. ЗПП, нити је чланом 395. ЗПП прописана могућност изјављивања жалбе на решења апелационог суда о изузетној дозвољености ревизије. Стога жалба против побијаног решења није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу I изреке, на основу чл. 385, 395. и 411. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужбом од 25.11.2011. године тужилац је тражио да се тужени обавезе да му исплати износ од 580,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према члану 467. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 478. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности, па ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу I изреке, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић, с.р.**